

801 mihi visum est, quomodo tam sapiens animus non intellexisset reprehensibilia dignitati suae facere et non laudabilia.

Suadeo dilectioni tuae, ut, ubicumque vadas, verbum Dei fulgeat in ore tuo secundum oportunitatem temporis vel loci, quatenus bona conversationis tuae fama praedicationis instantia adornetur.

5

Quod in prima paginolae tuae parafrasticas apologitici sermonis excusationes legebam, paradigmatico calamo conscriptas, grate suscipiebam eas; quamvis minus necessarias aestimarem illas. Conscius cordium nostrorum novit, qua caritate litterarum consolationes^a tuarum desiderarem. Vel quo timore calamum suspendisses in pariete regularis domus? Aut ego forsitan tanto indignus fui consolatore^b, aut magis spem^c 10 posui in homine, quam Deo placuisset; tamen nolim tuam bonitatem de aliis id egisse, sed omnibus omnia factus, ut ex omnibus mercedem merearis habere apud Deum. 1. Cor. 9, 22. Christus, ut in historiis legitur¹, Abagaro regi pagano scripsit epistolam. Aut beatus Act. 4, 32. Paulus inter eos non fuit, de quibus scriptura dicit: 'Erat illis cor unum et anima una, et erant illis omnia communia', et bene fecit scribendo amicis; aut si fecit, male 15 fecit tantas amicis scribendo epistolas. Vel quomodo meas ausus fuisti legere litterulas et tuas mihi non dirigere? Si contra regulam est aliis scribere; utique contra regulam est et aliorum legere. Opto ex magno cordis mei desiderio nullatenus te plus peccasse in custodia regularis vitae, quam exhortatorias volentibus edere chartas^c.

Vulnerasti siquidem cor meum. Sed si tempus medendi adhuc fieri valeat, sana 20 vulnus caritatis calamo, ne putrescat in peius. Non enim tibi sunt indiga^d pigmentorum genera magno emenda pretio, nec cum periculo cor leonis extrahendum. Sed aperi cor caritatis tuae, et inriga caelestis rore benedictionis arentia cordis mei rura, ut spem generare incipiat prioris pacis et concordiae.

Numquid non me familia Sancti Petri², te hortante et deprecante, in gremium 25 fraternitatis suae suscepit quasi unum ex illis? Si amico prodesse^e timuisti, quare non fratri et consocio germanitatis tuae? Numquid regularis constrictio prohibet te fratrem exhortari tuum? Aut falsum est quod promisistis; aut verum est quod tu de fratre bene non fecisti.

Sed cessent quaerimoniae, fiant caritatis solacia inter fratres, sine qua nihil Deo 30 placere poterit; et si sit in corde, agnoscatur opere; si intus ardeat, foris fulgeat. Ideo Spiritus sanctus missus est in specie ignis et linguarum, ut, quod intus ardet in corde, foras ferat in verbo caritas, ut poeta³ cecinit:

'Mentibus instat amor, sermonibus aestuat ardor'.

Ego, militaris cingulo laboris deposito, quietus Deo servire desiderans; nimium 35 trepidus exspectans, qua hora dicatur mihi: 'Aperi pulsanti, festina ad tribunal iudicis tui, ut audias quicquid operatus^f in vita tua fuisti'⁴. Si te, fili mi, superstite haec hora^g adveniat patri, tu vero cum tuis omnibus fidelis intercessor adesto, ut diras accusantium facies evadere deo Iesu miserante valeam; cui laus et gloria omnium bonorum suorum, quae non solum mihi, sed omni humano generi mira contulit pietate. 40

Tu vero, fili carissime, prospere proficiens et feliciter vivens, valeto in aeternum.

^a) consolationis H. ^b) consolatori H. ^c) aedere carthas H. ^d) an Indica? ^e) prodisse H.
^f) operasti H. ^g) ora H.

1) Eusebii Hist. ecclesiast. I c. 13. 2) Corbeiensis. 3) Arator Act. ap. l. I v. 147 (Beda de S. Cudberhto Prooem. v. 7). Eundem versum laudat Beda, Comment. in apoc. c. 21 (Opp. ed. 45 Giles XII, 441). 4) Cf. ep. 233 supra p. 378: deposito onere pastoralis curae, quieti sedemus apud S. Martinum; spectans, quando vox veniat: Aperi pulsanti, sequere iubentem, exaudi iudicantem.